

Daniels bok – nummer nittiotvå

Att uppenbara profetian: den tredubbla tillämpningen av Daniels sista sex verser och det tilltagande ljuset hos den tredje ängeln

Jeff Pippenger

2024-02-25

I den milleritiska rörelsen förseglades kunskapens tillväxt upp och prövade i första hand, men inte uteslutande, de bekännande protestanterna i Förenta staterna. Sardes, församlingen som kom ut ur den påvliga överhöghetens mörker, leddes till en fullare förståelse av evangeliet, vilket skulle uppenbaras när den himmelska helgedomen öppnades i himlen. I den tredje ängels rörelse förseglades kunskapens tillväxt upp den 11 september 2001, och den prövade laodiceisk adventism runt om i världen. Av denna anledning motsattes den sanning som framställs i de sista sex verserna av Daniel elva, vilken är källan till kunskapens tillväxt, av laodiceisk adventism.

De få trofasta byggarna på den sanna grunden (1 Korinthierbrevet 3:10, 11) blev förbryllade och hindrade, då bråten av falsk lära låg i vägen för arbetet. Liksom byggarna på Jerusalems mur på Nehemjas tid var somliga redo att säga: "Bärarnas kraft avtar, och gruset är stort, så att vi inte förmår bygga." Nehemja 4:10. Uttröttade av den ständiga kampen mot förföljelse, bedrägeri, orättfärdighet och varje annat hinder som Satan kunde uppfinna för att hämma deras framåtskridande, blev några av dem som hade varit trofasta byggare modfälda; och för fredens och trygghetens skull, både för sin egendom och sina liv, vände de sig bort från den sanna grunden. Andra, oförskräckta inför sina fienders motstånd, förkunnade frimodigt: "Var inte rädda för dem; tänk på Herren, som är stor och fruktansvärd" (vers 14); och de fortsatte arbetet, var och en med sitt svärd omgjordat vid sin sida. Efesierbrevet 6:17.

"Samma ande av hat och motstånd mot sanningen har inspirerat Guds fiender i varje tidsålder, och samma vaksamhet och trohet har krävts av Hans tjänare. Kristi ord till de första lärjungarna är tillämpliga på Hans efterföljare intill tidens slut: 'Vad jag säger till er, det säger jag till alla: Vaka.' Mark. 13:37." The Great Controversy, 56.

Framställningen av budskapet i de sista sex verserna i Daniel tog sin början inom de självbärande verksamheternas miljö i laodiceisk adventism och konfronterades därefter, allteftersom tiden gick, med de berömda teologerna (de lärda) inom laodiceisk adventism. De vapen som togs i bruk i ett försök att misskreditera budskapet frambringade ofelbart ett större ljus och en större klarhet över de verser som var föremål för granskning och angrepp. Dessa angrepp ledde slutligen till profetiska insikter som tidigare inte hade erkänts, men som då blev fastställda och befanns vara en del av den tredje ängels framåtskridande ljus.

Milleriterna erkände endast fyra riken i Bibelns profetior, men kort efter 1844 förstod man att Förenta staterna var jorddjuret i Uppenbarelseboken tretton, och denna insikt klargjorde att påvedömet inte bara var en del av det romerska riket, utan att det i själva verket var det femte riket i Bibelns profetior.

”Under symbolerna av en stor röd drake, ett leopardlikt vilddjur och ett vilddjur med lammlika horn framställdes för Johannes de jordiska regeringar som i synnerhet skulle ägna sig åt att trampa på Guds lag och förfölja hans folk. Kriget fortsätter intill tidens slut. Guds folk, symboliserat genom en helig kvinna och hennes barn, framställdes såsom i hög grad i minoritet. I de sista dagarna fanns endast en kvarleva ännu kvar. Om dessa talar Johannes som dem ”som håller Guds bud och har Jesu Kristi vittnesbörd.”

”Genom hedendomen, och därefter genom påvedömet, utövade Satan sin makt under många århundraden i ett försök att utplåna Guds trogna vittnen från jorden. Hedningar och papister drevs av samma drakanda. De skilde sig endast därigenom att påvedömet, under förevändning att tjäna Gud, var den farligare och grymmare fienden. Genom romanismens medverkan tog Satan världen till fånga. Guds bekännande kyrka drogs in i denna villfarelses led, och under mer än tusen år fick Guds folk lida under drakens vrede. Och när påvedömet, berövat sin styrka, tvingades upphöra med förföljelsen, såg Johannes en ny makt träda fram för att ge eko åt drakens röst och föra vidare samma grymma och hädiska verk. Denna makt, den sista som skall föra krig mot kyrkan och Guds lag, symboliserades av ett vilddjur med lammlika horn.

”Men profetteckningens stränga drag avslöjar en förändring i denna fridfulla scen. Djuret med lammhorn talar med en drakes röst och ’utövar den första vilddjurets hela makt inför honom’. Profetian förklarar att det skall säga till dem som bor på jorden att de skall göra en bild åt vilddjuret, och att ”det förmår alla, små och stora, rika och fattiga, fria och trälar, att ta emot ett märke på sin högra hand eller på sina pannor; och att ingen skall kunna köpa eller sälja utom den som har märket eller vilddjurets namn eller dess namns tal.” Så följer protestantismen i påvedömets fotspår.” Signs of the Times, November 1, 1899.

När de sex sista verserna i Daniel elva blev upplåsta, insågs det att hela den följd som framställs i dessa sex verser behandlade samspelet mellan de tre makter som syster White just hade identifierat som ”hedendomen”, ”påvedömet” och ”protestantismen”. Fienden hävdade att ”det härliga landet” i vers fyrtioett var en symbol antingen för protestantismen eller för Sjundedagsadventistkyrkan, men ”det härliga landet” är Förenta staterna, och i vers fyrtioett erövrar kungen i norr (påvedömet) Förenta staterna genom den snart kommande söndagslagen. Det sataniska villfarelse som identifierar ”det härliga landet” som något annat än Förenta staterna är avsett att hindra män och kvinnor från att inse att nästa profetiska händelse efter Sovjetunionens sammanbrott 1989, under den period som framställs i de sex sista verserna i Daniel elva, är den snart kommande söndagslagen.

För sjundedagsadventister betyder detta att vers fyrtioett anger nådatidens slut för Guds församling, och det sista den laodiceiska adventismen vill höra är att dess nådatid håller på att rinna ut! Herren ledde framställningen till en punkt där det erkändes att när det hedniska Rom tog kontroll över världen i slaget vid Actium år 31 f.Kr., måste det först besegra tre geografiska makter, såsom de framställs i Daniel kapitel åtta.

Och från ett av dem sköt ett litet horn upp, som växte övermåttan stort, mot södern och mot östern och mot det härliga landet. Daniel 8:9.

Det var ett fastslaget faktum att ”södern”, ”östern” och ”det härliga landet” representerade de tre geografiska områden som det hedniska Rom tog kontroll över, när det besteg jordens tron som det fjärde riket i Bibelns profetia. I samband med detta stod det också klart att det påvliga Rom likaledes måste övervinna tre geografiska makter, när det besteg jordens tron som det femte riket i Bibelns profetia, såsom det framställs i Daniels sjunde kapitel.

Jag betraktade hornen, och se, bland dem sköt ett annat horn upp, ett litet, inför vilket tre av de första hornen rycktes upp med rötterna; och se, detta horn hade ögon såsom människohögon och en mun som talade stora ord. Daniel 7:8.

I den strid som rasade om det ”härliga landet” i vers fyrtioett påvisade Herren att det fanns tre manifestationer av Rom i profetian. Det hedniska Rom, som följdes av det påvliga Rom, och därefter fanns de yttersta dagarnas Rom, som vi kallade ”det moderna Rom”. På grundval av två sunda och fast grundade sanningar i profetian, den första att Gud aldrig förändras, och den andra att sanning fastställs genom två vittnens vittnesbörd, drog vi utan att vackla slutsatsen att de tre hindren för konungen i Norden i de sista sex verserna i Daniel kapitel elva måste representera tre moderna geografiska makter.

Jesus Kristus är densamme i går och i dag och i evighet. Hebreerbrevet 13:8.

Det står också skrivet i er lag att två människors vittnesbörd är sant. Johannes 8:17.

Denna insikt bekräftade det som vi redan hade kommit fram till, ty vi hade identifierat det ”härliga landet” som en geografisk makt (Förenta staterna) och förkastat den dåraktiga tanken att det skulle representera en kyrka, som är en andlig makt. Vi intog denna ståndpunkt på grundval av den övertygelse som alltid har blivit bekräftad, att det inte finns några tillfälligheter i Guds Ord. Det framgår tydligt genom många vittnen att Guds kyrka i de sista dagarna är ett berg.

Och det skall ske i de yttersta dagarna att berget med Herrens hus skall stå fast grundat högst bland bergen och vara upphöjt över höjderna; och alla folk skola strömma dit. Och många folk skola gå åstad och säga: Kommen, låt oss gå upp till Herrens berg, till Jakobs Guds hus; han skall lära oss sina vägar, och vi vilja vandra på hans stigar. Ty från Sion skall lagen utgå och Herrens ord från Jerusalem. Jesaja 2:2, 3.

De som hävdade att ”det härliga landet” är en kyrka, och oftare än inte menade de att det är Sjundedagsadventistkyrkan, gjorde det därför att Daniel betecknar landet som ”härligt”, och deras ytliga resonemang drog slutsatsen att eftersom det ”härliga heliga berget” i vers fyrtiofem med allra största säkerhet är Guds sista dagars kyrka, måste därför också ”det härliga landet” vara kyrkan. När allt kommer omkring innehåller de båda adjektivet ”härlig”.

Det finns inga misstag i Guds ord, och när Daniel använder ordet ”land” i samband med ordet ”härligt”, och fyra verser senare använder ”heligt berg” i samband med ordet ”härligt”, angav Daniel en avsiktlig åtskillnad mellan ett land och ett berg. Det bokstavligen härliga landet är Juda, och det är i staden Jerusalem som Guds tempel uppfördes. Jerusalem, eller templet, kan förstås som Guds församling, men området där Jerusalem är beläget är Juda land. Många sanningar fastställdes i takt med att kunskapen ökade i det framåtskridande ljuset från den tredje ängeln, men här

framlägger vi endast den profetiska bakgrunden som identifierar tre manifestationer av Rom.

När vi insåg att hedniska och påvliga Rom utgjorde två vittnen som fastställde det moderna Roms profetiska kännetecken, insåg vi en tolkningsprincip som jag kallade ”profetians tredubbla tillämpning”. Det fanns andra som hade använt liknande tankar om en trefaldig upprepning av vissa profetior, men den definition som vi kom att inse var den definition som vi fortfarande använder. Det är viktigt att förstå att den profetiska regeln om profetians tredubbla tillämpning, som så ofta tillämpas av Future for America, blev tydlig under argumentationen om de sista sex verserna i Daniel elva, men lika betydelsefullt är att denna argumentation ledde till det första erkännandet att profetians tredubbla tillämpning gällde Rom. I milleriternas historia var en av tvistefrågorna huruvida Antiochos Epifanes var ”våldsverkarna” bland Daniels folk, eller om ”våldsverkarna”, såsom milleriterna förstod det, var Rom. Anledningen till att detta är betydelsefullt är att Rom, såsom ”våldsverkarna” bland Daniels folk, är de som skulle ”befästa synen” i Daniel elva, vers fjorton.

Och i de tiderna skall många resa sig mot kungen i Södern; även våldsmännen bland ditt folk skall upphöja sig för att fullborda synen; men de skall falla. Daniel 11:14.

Första gången vi förstod en trefaldig tillämpning av profetian igenkändes det genom att det finns tre manifestationer av Rom i Bibelns profetia. Rom etablerade synen om det tredje änglabudskapets framåtskridande ljus, liksom det gjorde i den milleritiska historien. I den milleritiska historien var det förståelsen att hedendomen och påvemakten var de makter som trampade ned helgedomen och härskarorna, vilken blev den sanningens ram på vilken Miller byggde ”alla” sina profetiska förståelser. De sista sex verserna i Daniel elva etablerade en sanningens ram, på vilken Future for America har byggt alla sina profetiska tillämpningar. Den ramen utgörs av drakens, vilddjurets och den falske profetens tre ödeläggande makter, vilka leder världen till Harmagedon.

Denna ram bygger på insikten att det hedniska Rom, följt av det påvliga Rom, utgör två vittnen som fastställer det moderna Rom, och att det moderna Rom är den trefaldiga föreningen av spiritualismens drake (Förenta nationerna), katolicismens vilddjur (påvedömet) och den avfälliga protestantismens falske profet (Förenta staterna). Denna ram är vad vi identifierar som en trefaldig tillämpning av profetian. I de följande artiklarna kommer vi att behandla de olika trefaldiga tillämpningarna av profetian som har blivit erkända och som utgör ramen för de tre änglarnas tilltagande ljus.

Vi ska betrakta den tredubbla tillämpningen av tre manifestationer av Rom, vilka identifierar det moderna Roms politiska och religiösa struktur, vilken Syster White kallade kyrkopolitik och statskonst. Denna struktur igenkänns genom att sammanföra det hedniska Roms profetiska kännetecken med det påvliga Roms profetiska kännetecken i syfte att identifiera och fastställa kännetecknen hos det moderna Rom.

Vi skall betrakta den trefaldiga tillämpningen av Babylons tre manifestationer, sådana de framställs genom Nimrod, Nebukadnessar och Belsassar, vilka identifierar syndens människas högmod, han som sitter i Guds tempel och utropar att han är Gud, vilken Jesaja betecknade som den ”högmödige

assyriern”. Det påvliga högmodet, som är ett ämne för Bibelns profetia, kännetecknas genom att sammanföra Babels profetiska kännetecken med Babylons profetiska kännetecken i syfte att identifiera och fastställa det moderna Babylons kännetecken.

Vi skall betrakta den trefaldiga tillämpningen av tre manifestationer av Elia, såsom de framställs genom Elia och Johannes Döparen, vilka identifierar ”rösten som ropar i öknen” i de sista dagarna. Rösten som ropar i öknen i de sista dagarna representerar en särskild väktare, vilken är en rörelse, och identifierar ett dubbelt vittne i en rörelse som har en likartad början och avslutning. Vi får veta att det inte kan finnas någon tredje ängel utan en första och en andra; därför är det på en nivå omöjligt att skilja den första ängels rörelse från den tredje ängels rörelse, och båda rörelserna representeras av en väktare som förebildades genom Elia och Johannes Döparen.

”Med penna och röst skall vi låta förkunnelsen ljuda och visa deras ordning samt tillämpningen av de profetior som för oss fram till den tredje ängels budskap. Det kan inte finnas någon tredje utan den första och den andra. Dessa budskap skall vi ge till världen i publikationer och i föredrag, och i den profetiska historiens sammanhang framhålla det som har varit och det som skall komma.” Selected Messages, bok 2, 105.

Vi skall betrakta den trefaldiga tillämpningen av tre uppenbarelseformer av budbäraren som bereder vägen för Förbundets Budbärare att plötsligt komma till sitt tempel, sådan han framställs genom Johannes Döparen och William Miller. Den siste väktaren är ett ämne för profetian, vilket identifieras genom att de profetiska kännetecknen hos Johannes Döparen och William Miller förs samman för att fastställa den slutliga uppfyllelsen av Malakis tredje kapitel.

Se, jag skall sända min budbärare, och han skall bereda vägen för mig; och Herren, som ni söker, skall plötsligt komma till sitt tempel, förbundets budbärare, som ni gläder er över: se, han skall komma, säger Herren Sebaot. Malaki 3:1.

Vi ska betrakta den trefaldiga tillämpningen av Islams tre manifestationer, sådana de representeras genom Islams profetiska kännetecken i den första och andra veropet i Uppenbarelskebokens kapitel åtta och nio, vilka identifierar Islams profetiska kännetecken i det tredje veropet som anges i Uppenbarelskebokens kapitel tio och elva.

Vi kommer att fortsätta med detta i nästa artikel.

Låt ingen vara hjärna åt er, låt ingen tänka, forska och be i ert ställe. Detta är den undervisning vi i dag behöver ta till hjärtat. Många av er är övertygade om att den dyrbara skatten i Guds och Jesu Kristi rike finns i den Bibel som ni håller i er hand. Ni vet att ingen jordisk skatt kan vinnas utan mödosam ansträngning. Varför skulle ni då förvänta er att förstå Guds ords skatter utan att flitigt rannsaka Skrifterna?

”Det är tillbörligt och rätt att läsa Bibeln; men er plikt slutar inte där, ty ni skall själva rannsaka dess sidor. Kunskapen om Gud vinnas inte utan tankemöda, utan bön om vishet, så att ni från sanningens rena säd må kunna skilja det agnar varmed människor och Satan har förvanskat sanningens läror. Satan och hans sammansvärjning av mänskliga redskap har bemödat sig om att blanda villfarelsens agnar med sanningens vete. Vi bör ivrigt söka den dolda skatten och be

om vishet från himlen för att kunna skilja mänskliga påfund från de gudomliga buden. Den Helige Ande skall bistå den som söker de stora och dyrbara sanningar som hör återlösningens plan till. Jag vill inskräpa hos alla det faktum att en flyktig läsning av Skriften inte är nog. Vi måste forska, och detta innebär att göra allt vad ordet innesluter. Såsom gruvarbetaren ivrigt utforskar jorden för att upptäcka dess guldådror, så skall ni utforska Guds ord efter den dolda skatt som Satan så länge har sökt dölja för människan. Herren säger: 'Om någon vill göra hans vilja, skall han förstå om läran är från Gud.' Joh. 7:17." Fundamentals of Christian Education, 307.